

[Undervisnings- og forskningsministeren]

karakterer i nogle enkelte fag på enkelte handelsskoler og deraf følgende påstande om forskelligheder mellem handelsskolerne og gymnasiet har de to direktorater i fællesskab foretaget en række sammenligninger mellem på den ene side gymnasiet og det 2-årige hf og på den anden side det 2-årige og det 1-årige hhx.

Resultaterne er i oversigtsform vedlagt dette notat.

På begge sæt uddannelser findes lette og svære fag, og det fremgår af sammenligningerne, at der er en mangfoldighed af påvirkninger, som er med til at præge undervisningen. Endvidere er det vel relevant at spørge, om de to sæt uddannelser kan gøres lige svære.

Uddannelsernes formål er således forskellige. Det primære formål med højere handelsskoleeksamen er at give eleverne en erhvervskompetence, hvorfor kravene til indholdet bl.a. er stillet af aftagerne; den studiekompetence, der opnås, er et værdifuldt tillæg hertil og udnyttes af ca. 10 pct. af en hhx-årgang. Formålet med gymnasie- og hf-uddannelserne er dels en fortsat almindelig uddannelse, dels studieforberedelse.

Også rekrutteringsgrundlaget er forskelligt. Ca. $\frac{1}{3}$ af en årgang går i gymnasiet og ca. $\frac{1}{3}$ går på efg-basisuddannelsen inden for handels- og kontorområdet. Af denne sidste tredjedel går igen ca. $\frac{1}{3}$ videre på det 2-årige kursus til højere handelsskoleeksamen. Det er forskellige udsnit af befolkningen, der følger de to uddannelsesområder og sandsynligvis følger dem med forskellige mål for øje. En direkte sammenligning er allerede af den grund næppe mulig. Derfor er det ikke overraskende, at de opnåede resultater ikke er helt identiske.

Imidlertid er de karaktergivningsprincipper, der anvendes på de to skoleformer, helt de samme. Det samme regelsæt er gældende for begge de to skoleformer, og begge steder anvendes, hvad man kunne kalde en tilnærmet absolut vurdering, hvilket betyder, at der som udgangspunkt ved eksamen tages nogle på forhånd opstillede mål, som eleverne bedømmes i forhold til. De fælles bestemmelser indeholder en regel om, at gennemsnittet for et meget stort antal beståede præstationer skal ligge omkring 8, men dette krav om relativitet vægtes i praksis lavere end kravet om absolutthed i forhold til de opstillede mål, hvilket bl.a. skyldes en bred enighed om vurderinger i forhold til målene. Hertil kommer, at den mundtlige eksamen i praksis ikke kan gennemføres således, at karaktergennemsnittet for et stort antal beståede præstationer kommer til at ligge omkring 8; allerede af den grund er det nødvendigt at anvende en tilnærmet absolut vurdering. For at sikre en ensartet bedømmelse af de skriftlige opgaver i forhold til de opstillede mål udsendes for handelsskolernes vedkommende vejledende normer for bedømmelse af opgaverne, og for gymnasiets og hf's vedkommende afholdes censormøder.

Konkluderende kan man altså sige, at en række af de forhold, der påvirker undervisningen, er forskellige, hvorimod karaktergivningsreglerne og den måde, de anvendes på, er ens, og gennemsnitskaraktererne ligger ikke så langt fra hinanden, at der på denne baggrund kan fastholdes en påstand om stor forskellighed mellem de to områder imellem.

Steffen Jensen

Niels Tetzschner